

Kondor Katalin: Örök várakozás

2024 december 30. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

„Ó, j?j, ó, j?j Üdvözt?, Beteljesült már az id?. Törd át az ég zárt ajtaját, Vár a világ sóvárgva rád.”

„Ó, j?j, ó, j?j Üdvözt?, Beteljesült már az id?. Törd át az ég zárt ajtaját, Vár a világ sóvárgva rád.” Ezzel az, 1623-ban keletkezett evangélikus ének magyar fordításával kezdtük lakóhelyem kis közösségének karácsonyi

ünnepeket. Nem tudom, volt-e már olyan időszak az emberiség történetében, amikor az emberek – a változásra várva – úgy várták volna egy bizonyos, pontosan meghatározott idő leteltét, mint mostanság, amikor mint egy Messiás eljövételét, úgy áhítoznak arra, hogy lépjen már hivatalba Donald Trump, akit ugyan megválasztottak, még hozzá hatalmas fölényrel, ám az ostoba amerikai törvények a megválasztott elnök valószínűs hivatalba lépését sokkal későbbre teszik, ez esetben január 20-ra. Azaz megválasztásától számítva 72 napon keresztül – az álliberálisok nagy öröme – az elnök azt csinál, amit akar. Az elmúlt napokban mindenki megtapasztalhatta, mit is jelent ez a demokrácia hazájában, egyebek közt például azt, hogy az exelnök saját bűnöző fiát részesíti kegyelemben. Oké, mondja a méltatlan amerikai, ezt még lenyeljük, de azt már némiképp nehezebb megemészteni, hogy egy-egy ilyen furcsa és az Egyesült Államokban jogszerű intervallumban a régi elnök akár egy – vagy több – háborút is kiindokolt, ha hiénacsapata úgy kívánja. Magyarán szólva a korábbi „gyűztes” tönkretelhet mindent, amit csak akar, hiszen a megválasztás és a beiktatás között lévő idő a régi – leváltott – hatalomé.

Civilként csak azt mondhatjuk, hogy hihetetlenül aljas trükk ez, és nem gyűzünk csodálkozni, hogy a demokráciára örökösen hivatkozó, ám cselekedeteikben ezt sosem bizonyító Biden-drukkerek nem igyekeznek elítélni ezt a furcsa jelenséget, magyarul nem igyekeznek a törvény megváltoztatására rábírt jogalkotókat. Épp ellenkezőleg, tobzódhatnak a „jogrend” még pár hétig adta lehetőségekben, úgy is mint háború, háborúk támogatása, fenyegetések a nekik nem tetszőnek, háttértárgyalások a nekik tetszőkkel és így tovább.

Egy felfordult, felbolydult, esztétikamentes világ végvonaglásának tünik mindez, egy olyan világé, ahol az abnormális, életellenes cselekedeteket támogatják, továbbá üldözik, gúnyolják a hitet, és semmibe veszik mások véleményét. Ez lenne a szabadság? Aligha. A szabadság szerintem az, amikor senki nem alázkodik meg a zsarnok előtt, hanem megpróbál fölébe emelkedni. Ahogy az ősi keleti filozófia mondja: „Hogyan is uralkodhatna zsarnok azon, aki szabad és büszke, ha szabadságában nincs zsarnokság, és büszkeségében nincs szégyenkezés?” De magyar gondolatot is idézhetnénk, ha a valódi szabadságról elmélkedünk. Imigyen: „A dobót el lehet némítani, a lant húrjai meglazíthatók, de ki parancsolhatja meg a pacsirtának, hogy ne énekeljen?”

Bölcs mondásokban bizonyára sosem volt hiány az emberiség történetében, aztán hogy ki-kik miképpen vélekedik a bölcsességek igazságáról, az már nem ránk tartozik. Ebben a furcsa, elbizonytalanodott, eldurvult világban, az örökös háborúságok idején nagyon nehéz megmondani, miben reménykedjen az ember. A hit nyilván segít, akinek segít. A filozófia úgy tanítja, hogy a világon mindennek van ellentéte. A jónak a rossz, a pozitív a negatív. S minden jó hatalom gonoszra fordítható. Az már más kérdés, hogy miként, miféle lelki-fizikai segítséggel?

Manapság azt érzi, látja, tapasztalja az ember, hogy a félelem megnyitja az embereket a rossz gondolatok befogadására, és csak kevesen értik, sejtik azt, hogy a hit viszont bezárja a félelem és a Gonosz előtt. A gondolatnak – a világ bölcsei szerint – olyan hatalmas szerepe és ereje van, hogy addig ostromolja a tudatalattit, amíg ott visszhangra nem talál. A keleti bölcsék szerint ezért kell folyton a jóra gondolni és nem a rosszra. Vitathatatlanul igazuk van a bölcséknek. Jó volna persze, ha arra is adnának néhány tanácsot, hogy hétköznapi életünk rombolását érzékelve miképpen tartsuk meg és erősítsük a hitünket a jóban, s miképpen birkózzunk meg a mindennapjainkban tapasztalható gonoszságokkal. Amíg ezt a csatát meg nem nyerjük, addig – könnyen megvalósítható ötletem nem lévén – énekeljünk. „Ó, j?j, ó, j?j Üdvözl?j, Beteljesült már az id?. Törd át az ég zárt ajtaját, Vár a világ sóvárgva rád.”

Boldog és reményteli új évet kívánunk minden kedves olvasónknak!

Kondor Katalin

A szerző újságíró

www.magyarhirlap.hu

Ajánló
